

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie jubileuszu dwóchsetnej rocznicy Mazurka Dąbrowskiego

Senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej, zebrani w Warszawie, w roku jubileuszu dwóchsetnej rocznicy powstania Mazurka Dąbrowskiego, uroczyście oświadczają:

1. W roku 1797, w Reggio Emilia we Włoszech, powstał Mazurek Dąbrowskiego - pieśń, która w naszej historii i świadomości wszystkich Polaków była i jest wyzwaniem i drogowskazem do działania na rzecz niepodległości i suwerenności naszej Ojczyzny.
2. Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża wdzięczność tym pokoleniom Polaków, które ofiarą życia i pracą "przeniosły" Mazurek Dąbrowskiego do czasów Polski Niepodległej.
3. Senatorowie uznają rok 1997 Rokiem Mazurka Dąbrowskiego - pieśni patriotycznej, stanowiącej wyraz utrwalonego tradycją poczucia jedności narodu.

W tej uroczystej chwili apelujemy do wszystkich obywateli Rzeczypospolitej i Polaków na całym świecie, aby jubileuszowe obchody wzbogacić, a młode pokolenia Polaków przekonać, że treść hymnu i jego dzieje to droga, którą przebył nasz naród do Rzeczypospolitej suwerennej i demokratycznej, zapewniającej dalszy rozwój państwa i społeczeństwa.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje senatora Zbigniewa Romaszewskiego ze składu Komisji Gospodarki Narodowej.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

**w sprawie powołania Komisji Nadzwyczajnej do spraw inicjatywy ustawodawczej
w sprawie zmiany przepisów o obywatelstwie polskim**

Art. 1.

Senat, na podstawie art. 13 ust. 1 Regulaminu Senatu, powołuje Komisję Nadzwyczajną do spraw inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany przepisów o obywatelstwie polskim w składzie:

Piotr Ł.J. Andrzejewski

Grażyna Ciemniak

Kazimierz Działocha

Alicja Grześkowiak

Dorota Kempka

Jerzy Kopaczewski

Stanisław Kucharski

Józef Kuczyński

Grzegorz Kurczuk

Leszek Lackorzyński

Piotr Miszczuk

Zbyszko Piwoński

Zbigniew Romaszewski

Jan Sęk.

Art. 2.

Zadaniami Komisji są:

- opracowanie wniosku w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany przepisów o obywatelstwie polskim, uwzględniającej postulaty zawarte w uchwale Senatu z dnia 5 marca 1997 r. w sprawie więzi Polaków i Polonii z Macierzą,
- udział w rozpatrzeniu projektu ustawy po pierwszym czytaniu projektu.

Art. 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335, Nr 142, poz. 701 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496) uchwała się, co następuje:

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje sprawozdanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności (kwiecień 1996 - marzec 1997).

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 21 maja 1997 r. ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 38 w pkt 14 po wyrazach "kapitału zakładowego," dodaje się wyrazy "a jeżeli wspólnicy wnoszą wkłady niepieniężne - zaznaczenie tej okoliczności,";
- 2) w art. 38 pkt 15 otrzymuje brzmienie:
"15) w przypadku spółki akcyjnej - wysokość kapitału akcyjnego, liczbę i wartość nominalną akcji, ilość akcji uprzywilejowanych i rodzaj uprzywilejowania; wzmiankę, jaka część kapitału akcyjnego została wpłacona przed zarejestrowaniem, a jeżeli przy zawarciu spółki akcjonariusze wnoszą wkłady niepieniężne - zaznaczenie tej okoliczności,";
- 3) w art. 38 w pkt 18 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
"19) w przypadku towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych - oznaczenie terytorialnego zakresu działalności towarzystwa, oznaczenie działu ubezpieczeń objętego działalnością towarzystwa, wysokość kapitału zakładowego i zapasowego, wzmiankę dotyczącą uznania towarzystwa przez Ministra Finansów za małe towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, wzmiankę o częściowym ograniczeniu lub cofnięciu zezwolenia na prowadzenie towarzystwa.";
- 4) w art. 41 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
"6) osoby syndyka.";

- 5) w art. 46 skreśla się wyrazy "w trybie właściwym dla dochodzenia danego roszczenia";
- 6) w art. 48 po wyrazie "przedsiębiorców" dodaje się wyrazy "oraz szczegółową treść wpisów w tym rejestrze";
- 7) art. 54 otrzymuje brzmienie:
"Art. 54. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowy sposób prowadzenia rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji, publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz szczegółową treść wpisów w tym rejestrze.";
- 8) w art. 61 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
"6a) w art. 112 w pkt 6 wyrazy "wyrok sądowy" zastępuje się wyrazami "orzeczenie sądowe";";
- 9) w art. 61 po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
"16a) w art. 270 w § 1 skreśla się zdanie trzecie";
- 10) w art. 61 po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
"19a) skreśla się art. 333";
- 11) w art. 71 w pkt 4 w lit. a) skreśla się wyraz "następujące";
- 12) art. 71 w pkt 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:
"c) dotychczasowy ust. 3a oznacza się jako ust. 3b w brzmieniu:

- "3b. Minister właściwy do udzielania koncesji może, w drodze rozporządzenia, określić rodzaje dokumentów i zakres informacji, o których mowa w ust. 3a.";
- 13) w art. 73 skreśla się pkt 4;
- 14) w art. 80 w pkt 4 wyrazy "ust. 4" zastępuje się wyrazami "ust. 3 i 4";
- 15) w art. 81 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- "3) w art. 12:
- a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyraz "rejestru" zastępuje się wyrazem "Krajowego Rejestru Sądowego";
- b) skreśla się ust. 3;"
- 16) art. 82 otrzymuje brzmienie:
- "Art. 82. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 52 otrzymuje brzmienie:
- "Art. 52. 1. Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej podlega obowiązkowi rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym.
2. Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.";
- 2) w art. 60 w ust. 5 wyrazy "z rejestru publicznych zakładów opieki zdrowotnej" zastępuje się wyrazami "z Krajowego Rejestru Sądowego".";
- 17) w art. 84 skreśla się pkt 2.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat, rozpatrując ustawę z dnia 21 maja 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, zaproponował wniesienie do jej tekstu kilkunastu poprawek.

Senat uznał za zasadne uzupełnienie zapisu zawartego w art. 38 pkt 14. W obecnie obowiązującym stanie prawnym zarówno przepisy Kodeksu handlowego, jak i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o rejestrze handlowym określają, jakie dane powinny być zamieszczone w rejestrze handlowym, wśród nich znajdują się m. in. informacje o wkładach niepieniężnych. Zdaniem Izby, biorąc powyższe pod uwagę, celowym wydaje się zamieszczenie w dziale 1 rejestru przedsiębiorców wśród danych dotyczących spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wzmianki o aportach.

Proponując uzupełnienie treści przepisu art. 38 pkt 15 Senat, podobnie jak w przypadku pkt 14 art. 38, kierował się dotychczasowymi zapisami Kodeksu handlowego oraz wymienionego na wstępie rozporządzenia, jednocześnie uznając za konieczne zamieszczenie w rejestrze przedsiębiorców danych dotyczących spółki akcyjnej, które obecnie są uwzględniane w rejestrze handlowym.

Zdaniem Senatu w dziale 1 rejestru przedsiębiorców powinny znaleźć się również informacje dotyczące towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych. W związku z tym Senat uwzględniając obecne wymogi dotyczące zamieszczania w rejestrze danych w przypadku towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, uregulowane szczegółowo w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie prowadzenia rejestru towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, zaproponował wprowadzenie nowego pkt w art. 38.

Nadto Senat proponuje, aby w dziale 4 rejestru przedsiębiorców znalazły się także dane dotyczące osoby syndyka.

Wprowadzając poprawki do art. 48 i 54 Senat uznał, iż Minister Sprawiedliwości powinien określić w drodze rozporządzenia zarówno szczegółowy sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w powołanych przepisach, jak również szczegółową treść wpisów w tych rejestrach.

Senat uważa, że zmiana zapisu dokonana w art. 112 pkt 6 Kodeksu handlowego doprowadzi do usunięcia sprzeczności powstałych między art. 112 pkt 6 Kodeksu handlowego przewidującym możliwość rozwiązania spółki jawnej w postępowaniu procesowym na podstawie wyroku, a art. 7 i 25 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, który również dopuszcza możliwość rozwiązania przez sąd rejestrowy spółki jawnej, ale w tym wypadku, zgodnie z brzmieniem art. 7 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, w postępowaniu nieprocesowym, a więc orzeczenie zapadnie w formie postanowienia.

Skreślając zdanie trzecie w art. 270 Kodeksu handlowego, Izba stanęła na stanowisku, iż nieuzasadnionym jest pozostawianie odesłania do art. 252 Kodeksu handlowego, który na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości utracił moc obowiązującą.

W opinii Senatu celowym wydaje się skreślenie art. 333 Kodeksu handlowego odnoszącego się do spółki akcyjnej, który co do treści odpowiada skreślonemu przez Sejm art. 169 Kodeksu handlowego, który odnosi się do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Chcąc przywrócić właściwe odesłanie w art. 20 ust. 3b ustawy o działalności gospodarczej, Senat zaproponował poprawkę do art. 71 pkt 4 lit. c) ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Zdaniem Senatu skoro m. in. w ustawie o fundacjach, o działalności ubezpieczeniowej, o związkach zawodowych rolników indywidualnych, o społeczno-zawodowej organizacji rolników pozostawiono przepisy regulujące kwestię zamieszczania w rejestrze zmian w statucie, to niecelowym wydaje się czynienie wyjątku w wypadku stowarzyszenia. W związku z tym Senat proponuje przywrócenie obecnego brzmienia art. 21 ustawy prawo o stowarzyszeniach, który dotyczy tej samej materii.

Izba uważa, że zasadnym będzie skreślenie w art. 18 ustawy o związkach zawodowych również ust. 3, albowiem treść tego ustępu została uwzględniona w nowelizowanym art. 14 ust. 3 ustawy o związkach zawodowych.

Pozostałe poprawki mają na celu ujednoczenie terminologii ustaw i bardziej precyzyjne ukształtowanie przepisów.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 21 maja 1997 r. ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 16:
 - a) po pkt 1 dodaje pkt 1a w brzmieniu:

"1a) w art. 479⁷ wyrazy "podmioty gospodarcze będące jednostkami organizacyjnymi, nie mającymi osobowości prawnej, utworzone" zastępuje się wyrazami "przedsiębiorcy będący jednostkami organizacyjnymi, nie mającymi osobowości prawnej, utworzonymi";",
 - b) w pkt 3 skreśla się wyrazy "w art. 479⁷";

- 2) w art. 18:
 - a) dodaje się nowy pkt 1 w brzmieniu:

"1) w art. 18 w ust. 4 wyrazy "podmioty gospodarcze nie będące jednostkami organizacyjnymi" zastępuje się wyrazami "przedsiębiorców nie będących jednostkami organizacyjnymi";",
 - b) dotychczasowy pkt 1 oznacza się jako pkt 2,

- c) dotychczasowy pkt 2 oznacza się jako pkt 3 i wyrazy "w art. 18 w ust. 2, 3 i dwukrotnie w ust. 4" zastępuje się wyrazami "w art. 18 w ust. 2 - 4";
- 3) w art. 27 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
"3a) w art. 27 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy "przez te podmioty" zastępuje się wyrazami "przez tych przedsiębiorców";";
- 4) w art. 27 w pkt 5 wyrazy "w art. 3 w pkt 2 dwukrotnie" zastępuje się wyrazami "w art. 3 w pkt 1 w lit. f) i dwukrotnie w pkt 2" oraz wyrazy "oraz w art. 36 w ust. 4" zastępuje się wyrazami "w art. 36 w ust. 4 oraz w art. 37";
- 5) w art. 75:
a) dodaje się nowy pkt 1 w brzmieniu:
"1) w art. 11 w ust. 1 wyrazy "podmioty gospodarcze prowadzące" zastępuje się wyrazami "przedsiębiorcy prowadzący";",
b) dotychczasowe pkt 1 - 5 oznacza się jako pkt 2 - 6,
c) w pkt 6 skreśla się wyrazy "w art. 11 w ust. 1,";
- 6) w art. 83 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
"4) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Obrót materiałem siewnym mogą prowadzić przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na prowadzenie tego obrotu, wydane przez dyrektora okręgowego inspektoratu właściwego terytorialnie dla siedziby tego przedsiębiorcy.";
- 7) w art. 83 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
"5) w art. 64:
a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
"Przedsiębiorcy prowadzący obrót materiałem siewnym są obowiązani.",
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Przepis ust. 1 pkt 2 lit. b) stosuje się odpowiednio do przedsiębiorców sprzedających wytworzony przez nich materiał siewny.",

- c) w pkt 7 skreśla się wyrazy "w art. 64 w ust. 2,";"
- 8) w art. 83 w pkt 6 w lit. c) wyrazy "sprzedały go" zastępuje się wyrazami "sprzedali go";
- 9) art. 86 otrzymuje brzmienie:
"Art. 86. W ustawie z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego (Dz.U. z 1996 r. Nr 6, poz. 42) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) użyte w art. 2 w ust. 1 dwukrotnie oraz w art. 4 w ust. 1 w różnych przypadkach i liczbach wyrazy "podmiot gospodarczy" zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach i liczbach wyrazem "przedsiębiorca";
 - 2) w art. 4 w ust. 1 wyrazy "tego podmiotu" zastępuje się wyrazami "tego przedsiębiorcy"."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat, rozpatrując ustawę z dnia 21 maja 1997 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym, zaproponował wniesienie do jej tekstu kilku poprawek.

Izba, biorąc pod uwagę wprowadzone przez Sejm liczne zmiany w terminologii wielu ustaw, polegające na zastąpieniu określenia "podmiot gospodarczy" zwrotem "przedsiębiorca", zaproponowała wprowadzenie poprawek będących konsekwencją dokonania powyższych zmian terminologicznych.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz
ustawy o działalności gospodarczej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 22 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawy o działalności gospodarczej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 14, w art. 34 w ust. 2 skreśla się wyrazy "i zamieszkała w Rzeczypospolitej Polskiej";
- 2) w art. 1 w pkt 18, w art. 37 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
"4) płeć, wzrost w centymetrach i kolor oczu,";
- 3) w art. 1 w pkt 34, w art. 55 w pkt 2 po wyrazie "zatrzymuje" dodaje się wyraz "cudzy";
- 4) w art. 1 w pkt 34, w art. 55 wyrazy "lub karze" zastępuje się wyrazami "albo karze".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat wprowadził do ustawy nowelizującej ustawę o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawę o działalności gospodarczej cztery zmiany, z których dwie mają istotne znaczenie dla funkcjonowania ustawy. Pierwszą jest poprawka do art. 1 pkt 14, art. 34 ust. 2. Senat stanął na stanowisku, aby prawo do otrzymania dowodu osobistego nie było warunkowane zamieszkaniem w Rzeczypospolitej Polskiej, ale był miał je każdy obywatel polski, także mieszkający poza granicami kraju. Niezależne od zamieszkania w Polsce prawo posiadania dowodu osobistego od 13 roku życia jest niezmiernie ważne w kontekście przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej w 1991 r. do Rady Europy i dążenia do członkostwa we Wspólnocie Europejskiej.

Senat stanął na stanowisku, że obok danych zamieszczanych w dowodzie osobistym, wymienionych w znowelizowanym art. 37, powinna się znaleźć także płeć. Poprawka zmierza do dostosowania treści polskich dowodów osobistych, w zakresie danych w nich zamieszczanych, do dokumentów tego rodzaju innych państw europejskich. Odpowiada to dążeniu do znormalizowania dokumentów tożsamości w krajach europejskich.

Pozostałe poprawki mają charakter precyzujący i dostosowujący.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz zmianie niektórych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 22 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz zmianie niektórych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - "2) w art. 4 w ust. 1 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
 - "4) wykupieniu ze środków budżetu państwa części zadłużenia kredytobiorców z tytułu skapitalizowanych odsetek,
 - 5) przywróceniu członkostwa i przyznaniu uprawnień wynikających z ustawy osobom wykluczonym ze spółdzielni mieszkaniowych przed dniem 31 grudnia 1995 r. z powodu niespłacania zadłużenia. Przywrócenie w poczet członków spółdzielni nie rodzi obowiązku wniesienia wpisowego, wynikającego z przepisów prawa spółdzielczego."";
- 2) w art. 1 w pkt 6, w art. 9 skreśla się ust. 3;
- 3) w art. 1 w pkt 8, dotychczasową treść art. 10a oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
 - "2. Z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, może skorzystać również kredytobiorca, który jeden raz z przyczyn losowych nie dokonał w terminie, nie więcej niż dwóch kolejnych

miesięcznych spłat a uregulowanie tych należności zostało dokonane w bezpośrednio następującym po nich miesiącu.";

4) w art. 1 w pkt 8, w art. 10b wyrazy "i art. 10a" zastępuje się wyrazami ", art. 10a i art. 11 ust. 3 i 6";

5) w art. 1 w pkt 9 lit. a) otrzymuje brzmienie:

"a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

"W takim przypadku nadwyżka przypadającego na dany lokal zadłużenia z tytułu kredytu i skapitalizowanych odsetek oraz z tytułu przejściowego wykupu odsetek ponad wartość lokalu, ustaloną według zasad określonych w art. 10 ust. 2, podlega w pierwszej kolejności umorzeniu w odniesieniu do przejściowo wykupionych odsetek a następnie wykupieniu ze środków budżetu państwa skapitalizowanych odsetek.", "...

MARSZAŁEK SENATU

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat po rozpatrzeniu w dniu 20 czerwca 1997 r. ustawy o zmianie ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz o zmianie niektórych ustaw zdecydował o wprowadzeniu do jej tekstu kilku poprawek.

W poprawce pierwszej, która rozszerza art. 1 pkt 2 ustawy Senat uznał za celowe rozciągnięcie pomocy państwa na osoby, które nie wywiązywały się z obowiązku spłat i zostały pozbawione członkostwa w spółdzielniach mieszkaniowych już przed 31 grudnia 1995 r. Proponując tę poprawkę Senat miał na względzie fakt, iż osoby te nie miały możliwości skorzystania z dobrodziejstwa przepisów nowelizowanej ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów i obecnie są zagrożone eksmisją z zajmowanych mieszkań.

Kolejna z poprawek Senatu polegająca na skreśleniu w art. 1 w pkt 6 ust. 3 wynika z tego, że upoważnienie w nim zawarte jest zbędne i merytorycznie pokrywa się z upoważnieniem zawartym w poprzedzającym go ust. 2.

Istotną zmianę Senat zaproponował w art. 1 w pkt 8. Zmierza ona do złagodzenia warunków ubiegania się o umorzenie pozostałego po 20 latach spłat, zadłużenia z tytułu skapitalizowanych odsetek oraz z tytułu przejściowego wykupu odsetek. Złagodzenie to pozwala skorzystać z możliwości ubiegania się o umorzenie tym osobom, które w całym okresie 20 lat, tylko jeden raz i z przyczyn losowych nie dokonały w terminie nie więcej niż dwóch kolejnych miesięcznych spłat zaś uregulowanie tych należności zostało dokonane w miesiącu po nich bezpośrednio następującym.

Zmieniając art. 1 w pkt 9 Senat uznał za wskazane wliczenie do kwoty zadłużenia, od której oblicza się nadwyżkę ponad wartość lokalu, także kwoty głównej kredytu.

Ponadto za konieczne Senat uznał ustalenie kolejności w jakiej dokonywane będzie, w miarę posiadanych przez budżet państwa środków, umarzanie przejściowo wykupionych odsetek i wykupywanie skapitalizowanych odsetek.

Ostatnia z omawianych poprawek, zawarta w pkt 4 uchwały Senatu uzupełnia upoważnienie Rady Ministrów do wydania aktu wykonawczego o umorzenia, o których mowa w art. 11 ust. 3 i 6.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustaw o regionalnych izbach obrachunkowych, o samorządzie terytorialnym oraz o finansowaniu gmin

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 21 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustaw o regionalnych izbach obrachunkowych, o samorządzie terytorialnym oraz o finansowaniu gmin, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy "oraz z 1996 r. Nr 58, poz. 262" zastępuje się wyrazami ", z 1996 r. Nr 58, poz. 262 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 41, poz. 255";
- 2) w art. 1 w pkt 1, w art. 1 w ust. 1 wyrazy "Regionalne Izby Obrachunkowe zwane dalej "Izbami"" zastępuje się wyrazami "Regionalne izby obrachunkowe, zwane dalej "izbami" ";
- 3) w art. 1 w pkt 1, w art. 1 w ust. 1 skreśla się wyraz "komunalnej" oraz po wyrazie "finansowej" dodaje się wyrazy "podmiotów, o których mowa w ust. 2";
- 4) w art. 1 w pkt 1, w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - "2. Izby powołane są do nadzoru nad działalnością komunalną w zakresie spraw budżetowych oraz kontroli gospodarki finansowej i zamówień publicznych:
 - 1) gmin, związków międzygminnych, innych komunalnych osób prawnych i sejmików samorządowych,
 - 2) Krajowego Związku Kas Powszechnego Ubezpieczenia Zdrowotnego, zwanego dalej "Krajowym Związkiem Kas", oraz kas regionalnych i kas branżowych

powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, zwanych dalej "kasami regionalnymi" i "kasami branżowymi".";

5) w art. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a) w brzmieniu:

"1a) w art. 5 w ust. 1 po wyrazach "gospodarkę finansową" dodaje się wyrazy "i zamówienia publiczne";";

6) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) w art. 5 w ust. 1, w art. 6 oraz w art. 18 w ust. 3 wyrazy "ust. 1" zastępuje się wyrazami "ust. 2";";

7) w art. 1 w pkt 3 w lit. a), w ust. 3 wyrazy "regionalnych izb obrachunkowych" zastępuje się wyrazem "izby";

8) w art. 1 w pkt 3 w lit. b), w ust. 4 wyraz "kierownik" zastępuje się wyrazami "właściwy organ" oraz skreśla się wyraz "właściwej";

9) w art. 1 w pkt 3 w lit. b), w ust. 4 wyrazy "w ciągu" zastępuje się wyrazami "w terminie";

10) użyte w art. 1 w pkt 3 w lit. b) oraz wielokrotnie w art. 1 w pkt 19 w różnej liczbie i przypadkach wyrazy "regionalna izba obrachunkowa" zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem "izba";

11) w art. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

"Art. 10. 1. Informację o stwierdzonych nieprawidłowościach w zakresie danych dotyczących naliczania subwencji i rozliczeń dotacji celowych prezes izby przekazuje organom dokonującym podziału tych środków oraz Prezesowi Rady Ministrów.

2. Informację o stwierdzonych nieprawidłowościach prezes izby przekazuje:

1) jeżeli dotyczą działalności kasy regionalnej lub kasy branżowej - Zarządowi Krajowego Związku Kas,

2) jeżeli dotyczą działalności Krajowego Związku Kas - Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

3. Informacje o stwierdzonych nieprawidłowościach w zakresie rozliczeń zadań zleconych Krajowemu Związkowi Kas, kasom regionalnym lub kasom branżowym, izba przekazuje organom zlecającym te zadania.

4. Zarząd Krajowego Związku Kas jest obowiązany przedstawić kolegium izby w terminie jednego miesiąca informację o podjętych działaniach mających na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.";

12) w art. 1 w pkt 6, w art. 11 w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach "poz. 74" dodaje się wyrazy ", Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 43)";

13) w art. 1 w pkt 6, w art. 11:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy ", związków międzygminnych i sejmików samorządowych",

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

"4. Przepisy ust. 1 - 3 stosuje się odpowiednio do związków międzygminnych i sejmików samorządowych.";

14) w art. 1 w pkt 6, w art. 11 w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

"13) blokowania planowanych wydatków budżetowych,";

- 15) w art. 1 w pkt 10, w art. 17 w ust. 1 wyrazy "zewnątrz, kieruje" zastępuje się wyrazami "zewnątrz i kieruje";
- 16) w art. 1 w pkt 10, w art. 17 w ust. 1 po wyrazach "organów izby" dodaje się wyrazy "i jest przełożonym pracowników izby";
- 17) w art. 1 w pkt 10, w art. 17 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
"4) powołuje rzecznika oraz zastępców rzecznika dyscypliny budżetowej spośród członków kolegium izby.";
- 18) w art. 1 w pkt 13 lit. b) otrzymuje brzmienie:
"b) w ust. 2 wyrazy "pełny skład" skreśla się, a wyrazy "w ciągu 2 tygodni" zastępuje się wyrazami "w terminie 14 dni";
- 19) w art. 1 w pkt 19, w art. 25a w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy "kolegia regionalnych izb" zastępuje się wyrazami "kolegia izb";
- 20) w art. 1 w pkt 19, w art. 25a w ust. 1 skreśla się pkt 4;
- 21) w art. 1 w pkt 19, w art. 25b w ust. 1 wyraz "ustaleń" zastępuje się wyrazem "wniosków";
- 22) w art. 1 w pkt 19, w art. 25b ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Kolegium może zastrzeżenia oddalić lub uwzględnić. Przed rozstrzygnięciem sprawy kolegium może zarządzić przeprowadzenie dodatkowych czynności kontrolnych.";

- 23) w art. 1 w pkt 20 w lit. b), w ust. 3a wyrazy "art. 25" zastępuje się wyrazami "art. 25 ust. 1 - 3";
- 24) w art. 1 w pkt 20 w lit. b), w ust. 3a skreśla się wyrazy "z dnia 8 marca 1990 r." oraz wyrazy "(Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 i Nr 58, poz. 261 oraz Nr 106, poz. 496)";
- 25) w art. 2 w zdaniu wstępnym po wyrazach "poz. 74" dodaje się wyrazy ", Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 43)";
- 26) w art. 2 w pkt 1, w art. 52 w ust. 2 po wyrazie "komunalnego" dodaje się wyrazy "i objaśnieniami";
- 27) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
"3) w art. 60 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
"Rada gminy może wskazać więcej niż jeden bank.".";
- 28) w art. 3 po wyrazach "poz. 794" dodaje się wyrazy "oraz z 1996 r. Nr 149, poz. 704 i Nr 156, poz. 774";
- 29) art. 4 otrzymuje brzmienie:
"Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 1 ust. 2 pkt 2 oraz art. 10 ust. 2 - 4 ustawy, o której mowa w art. 1, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Uchwalona przez Sejm na posiedzeniu w dniu 21 maja 1997 r. ustawa o zmianie ustaw o regionalnych izbach obrachunkowych, o samorządzie terytorialnym oraz o finansowaniu gmin była przedmiotem rozważań Senatu, który wprowadził do jej tekstu poprawki zmierzające m. in. do:

1) zapewnienia niezbędnej spójności obecnej nowelizacji z poprzednią, dokonaną ustawą z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153), poprzez uwzględnienie w treści nowelizowanych obecnie przepisów art. 1 i art. 10 ustawy o r.i.o. zmian wprowadzonych ustawą o p.u.z.,

2) wyeliminowania przepisu niespójnego z rozwiązaniem przyjętym w Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.,

3) wyeliminowania z procedury rozpatrywania przez kolegium r.i.o. zastrzeżeń do ustaleń pokontrolnych r.i.o. rozwiązania prawnego dającego kolegium nie rzeczywiste lecz pozorne kompetencje,

4) utrzymania obowiązku zarządu gminy przedkładania projektu budżetu gminy wraz z objaśnieniami.

Jedną z istotnych kwestii, która w ocenie Senatu wymaga innego unormowania, niż przyjęte przez Sejm, jest sprawa uwzględnienia przez ustawę nowelizującą regulacji prawnej dokonanej przepisami art. 162 wspomnianej ustawy o p.u.z. Ustawa ta wprowadziła do ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych zmiany polegające na objęciu kas ubezpieczenia zdrowotnego kontrolą regionalnych izb obrachunkowych. Zmiany te mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Ustawa o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym znowelizowała m. in. przepisy art. 1 ust. 1 i art. 10 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, które obecnie są ponownie zmieniane nowelą do ustawy o r.i.o.

Ustawa nowelizująca, wskutek wyłączenia z zakresu kontroli regionalnych izb obrachunkowych wspomnianych kas powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, burzy spójność konstrukcji zmian wprowadzonych do ustawy o r.i.o. ustawą o p.u.z. Tym samym czyni bezprzedmiotowymi pozostałe zmiany wprowadzone do ustawy o r.i.o. ustawą o p.u.z.

Tych dwóch artykułów dotyczą poprawki nr 4 i 11. Jak wspomniano, ich celem jest zapewnienia niezbędnej spójności obecnej nowelizacji z poprzednią, poprzez uwzględnienie w treści nowelizowanych obecnie przepisów art. 1 i art. 10 ustawy o r.i.o. zmian wprowadzonych ustawą o p.u.z.

Zdaniem Senatu z poprawkami nr 4 i 11 wiążą się merytorycznie i legislacyjnie poprawki nr 3 i 29, których przyjęcie stało się konieczne.

Poprawka nr 3 dotyczy art. 1 ust. 1 ustawy nowelizowanej i polega na skreśleniu w przepisie wyrazu "komunalnej" oraz dodaniu - po wyrazie "finansowej" - wyrazów "podmiotów, o których mowa w ust. 2". Poprawka ta ma na celu zapewnienie spójności art. 1 ust. 1 ustawy nowelizowanej z ust. 2 tego artykułu. Przepis ust. 1 określa bowiem regionalną izbę obrachunkową jako organ kontroli komunalnej. Tymczasem kasy powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego nie są jednostkami komunalnymi. Skoro zatem i te kasy mają być objęte kompetencjami kontrolnymi regionalnych izb obrachunkowych - izby te nie mogą być w tym przepisie nazwane organami kontroli komunalnej.

Przyjmując poprawkę nr 29 Senat uwzględnił fakt, iż przepisy ustawy o p.u.z. wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., przeto i przepisy art. 1 ust. 2 pkt 2 oraz art. 10 ust. 2 - 4 ustawy o r.i.o., jako dotyczące kas powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, powinny wchodzić w życie w tym terminie.

Senat uznał za celowe zgłoszenie poprawki nr 20, która eliminuje przepis wymieniający wśród zadań Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych występowanie do Prezesa Rady Ministrów o skierowanie do Trybunału Konstytucyjnego wniosku o dokonanie powszechnie obowiązującej wykładni prawa. Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. nie przewiduje dokonywania przez Trybunał Konstytucyjny powszechnie obowiązującej wykładni prawa. Wprawdzie Konstytucja nie jest jeszcze aktem obowiązującym, niemniej, zdaniem Senatu, nie jest celowe tworzenie nowej regulacji prawnej oderwanej od rozwiązania przyjętego w ustawie zasadniczej.

Zdaniem Senatu uzasadniona jest potrzeba zgłoszenia poprawki do art. 1 pkt 19 ustawy nowelizującej. W ocenie Senatu kolegium regionalnej izby obrachunkowej powinno mieć uprawnienia rzeczywiste, a nie pozorne, dlatego należy wyposażyć je w prawo zarządzania dodatkowymi czynnościami kontrolnymi, nie zaś prawo kierowania wniosku (czyli prośby) o przeprowadzenie takich czynności. Kwestii tej dotyczy poprawka nr 22.

W poprawce nr 26 zawarte jest przekonanie Senatu, że niesłuszne jest usunięcie obowiązku dołączania objaśnień do projektu budżetu przedkładanego przez zarząd radzie gminy.

Ponadto Senat w poprawce nr 17 opowiedział się za uzupełnieniem zawartego w art. 17 ust. 2 ustawy nowelizowanej katalogu kompetencji prezesa r.i.o. - o uprawnienie do powoływania rzecznika oraz zastępców rzecznika dyscypliny budżetowej.

Pozostałe poprawki Senatu mają charakter legislacyjny, językowy lub redakcyjny.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy
o Narodowym Funduszu Pomocy Kobiecie Ciężarnej**

Na podstawie art. 15 ust. 1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o Narodowym Funduszu Pomocy Kobiecie Ciężarnej.

Jednocześnie upoważnia senatora Adama Struzika do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U S T A W A

z dnia

o Narodowym Funduszu Pomocy Kobiecie Ciężarnej

W celu zapewnienia pomocy kobiecie ciężarnej i dziecku poczętemu znajdującym się w ciężkich warunkach życiowych lub trudnej sytuacji osobistej oraz zapewnienia im godziwych warunków w okresie ciąży i po urodzeniu dziecka, stanowi się, co następuje:

Art. 1.

1. Tworzy się Narodowy Fundusz Pomocy Kobiecie Ciężarnej, zwany dalej "Funduszem".
2. Fundusz ma osobowość prawną i jest państwowym funduszem celowym, w rozumieniu prawa budżetowego.
3. Siedzibą Funduszu jest m. st. Warszawa.
4. Minister Pracy i Polityki Socjalnej nadaje Funduszowi statut określający szczegółowo jego zadania i organizację.
5. Nadzór nad działalnością Funduszu sprawuje Minister Pracy i Polityki Socjalnej w oparciu o kryterium legalności i zgodności ze statutem.

Art. 2.

1. Przychodami Funduszu są:
 - 1) udziały we wpłatach podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych w wysokości 1% dochodów budżetu państwa z tego tytułu,
 - 2) dotacje z budżetu państwa,
 - 3) inne dotacje,
 - 4) zapisy, darowizny i dobrowolne wpłaty,
 - 5) przychody ze zbiórek,
 - 6) przychody z gier losowych organizowanych przez Fundusz,
 - 7) dochody z majątku Funduszu,

- 8) przychody z odsetek od pożyczek oraz otrzymanych odsetek od papierów wartościowych,
 - 9) otrzymane dywidendy,
 - 10) dochody z działalności gospodarczej Funduszu,
 - 11) inne wpływy.
2. Minister Finansów przekazuje Funduszowi w terminie do dnia 25 każdego miesiąca udziały we wpłatach podatku akcyzowego, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dokonanych w miesiącu poprzednim.

Art. 3.

Środki Funduszu przeznacza się w szczególności na finansowanie pomocy kobiecie ciężarnej i dziecku poczętemu znajdującym się w ciężkich warunkach życiowych lub trudnej sytuacji osobistej w okresie ciąży i po urodzeniu dziecka, do ukończenia przez niego trzeciego roku życia, poprzez:

- 1) organizowanie i prowadzenie pozaśrodkowych domów opieki nad kobietami w ciąży i matkami z dziećmi znajdującymi się w ciężkich warunkach życiowych lub trudnej sytuacji osobistej,
- 2) zapewnienie opieki medycznej z zakresu ginekologii i położnictwa oraz zapewnienie pomocy z zakresu psychologii, poradnictwa rodzinnego i prawnego,
- 3) udzielanie pomocy w przygotowaniu zawodowym, przekwalifikowaniu lub znalezieniu pracy celem ochrony i podtrzymywania samodzielności materialnej.

Art. 4.

Fundusz współpracuje z samorządami terytorialnymi, organizacjami zawodowymi i gospodarczymi, pozarządowymi organizacjami społecznymi i instytucjami kościelnymi - w zakresie określonym celem ustawy.

Art. 5.

1. Organami Funduszu są Rada Nadzorcza i Zarząd.
2. Rada Nadzorcza składa się z Przewodniczącego i 4 członków.
3. Przewodniczącym Rady Nadzorczej jest Pełnomocnik Rządu do Spraw Rodziny i Kobiet.

4. Członków Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje Minister Pracy i Polityki Socjalnej, przy czym dwóch członków Rady Nadzorczej jest powoływanych spośród kandydatów przedstawionych przez Ministra Finansów oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.
5. Do zadań Rady Nadzorczej należy w szczególności:
 - 1) uchwalanie planów działalności i projektu planu finansowego Funduszu,
 - 2) ustalanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu,
 - 3) zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach zaciągania pożyczek,
 - 4) dokonywanie kontroli i oceny działalności Zarządu,
 - 5) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Zarządu z działalności Funduszu.
6. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określa szczegółowe zadania Rady Nadzorczej oraz ustala wynagrodzenia Przewodniczącego i członków Rady Nadzorczej.

Art. 6.

1. Zarząd Funduszu stanowią Prezes i jego dwaj zastępcy. Prezesa Zarządu, na wniosek Pełnomocnika Rządu do Spraw Rodziny i Kobiet, powołuje i odwołuje Minister Pracy i Polityki Socjalnej.
2. Zastępców Prezesa Zarządu, na wniosek Prezesa Zarządu, powołuje i odwołuje Minister Pracy i Polityki Socjalnej.
3. Do zadań Zarządu należy:
 - 1) opracowywanie planów działalności Funduszu i projektu planu finansowego,
 - 2) dokonywanie wyboru przedsięwzięć do finansowania ze środków Funduszu,
 - 3) gospodarowanie środkami Funduszu, z zastrzeżeniem uprawnień Rady Nadzorczej,
 - 4) kontrolowanie wykorzystania pożyczek udzielanych ze środków Funduszu,
 - 5) składanie Radzie Nadzorczej sprawozdań z działalności Funduszu.
4. Na żądanie Rady Nadzorczej Zarząd udostępnia dokumenty i materiały dotyczące działalności Funduszu.
5. Rada Nadzorcza określa szczegółowe zadania Zarządu.
6. Techniczno - organizacyjną obsługę Rady Nadzorczej i Zarządu sprawuje Biuro Funduszu.

Art. 7.

1. Prezes Zarządu reprezentuje Fundusz na zewnątrz.
2. Prezes Zarządu może powoływać pełnomocników, ustalając granice ich umocowania.
3. Do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Funduszu są upoważnieni:

- 1) Prezes Zarządu lub każdy z jego zastępców - samodzielnie,
- 2) dwaj pełnomocnicy działający łącznie.

Art. 8.

Koszty działalności Funduszu pokrywane są z jego przychodów.

Art. 9.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej składa Radzie Ministrów do końca trzeciego kwartału roczne sprawozdanie z działalności Funduszu.

Art. 10.

Minister Finansów dokona pierwszego przekazania Funduszowi udziałów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 25 lutego 1998 r.

Art. 11.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa łączy się z uznaniem konieczności zapewnienia pomocy kobietom ciężarnym znajdującym się w trudnych warunkach życiowych lub trudnej sytuacji osobistej w okresie ciąży i po urodzeniu dzieci.

Wywiązywanie się przez Państwo z zobowiązań wobec kobiet w ciąży i wychowujących dzieci napotyka na trudności z uwagi na niedostatek środków finansowych.

Pomoc przewidziana ustawą z dnia 2 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży, jest dalece niewystarczająca.

Wykonywanie ustawy przebiegało z kilkumiesięcznym opóźnieniem wobec blisko 70 000 osób w 1995 roku i ponad 4 300 osób w 1996 roku.

Do otrzymania świadczeń przysługujących kobiecie w ciąży lub wychowującej dzieci od 1 września 1996 r. uprawnia dochód, który liczony na osobę samotnie gospodarującą, lub na osobę w rodzinie osoby uprawnionej, nie może przekraczać miesięcznie kwoty 275 zł.

Nie więcej niż 4 miesięczne zasiłki pieniężne wypłaca się w wysokości różnicy pomiędzy kwotą 275 zł, a kwotą dochodu na osobę w rodzinie, maksymalnie jednak do 250 zł miesięcznie.

Przyjęte kwoty w 1996 r. odpowiadały kwotom netto najniższej emerytury. Wysokość świadczeń oraz zakres osób uprawnionych nie uległy zmianie w stosunku do stanu dotychczasowego

Świadczenia niematerialne przewidziane dla zapewnienia kobiecie wszechstronnej pomocy zwłaszcza w jej życiowym usamodzielnieniu się oraz instytucjonalne formy pomocy, do swego dalszego rozwoju, wymagają rozwiązań alternatywnych podobnie, jak wspieranie, współdziałanie i udzielanie pomocy kościołowi katolickiemu i innym kościołom i związkom wyznaniowym oraz organizacjom społecznym, które organizują opiekę nad kobietami w ciąży.

Wobec tego, że zdecydowanie większość zadań i nakładów finansowych z zakresu opieki medycznej koncentruje się obecnie na doskonaleniu opieki nad noworodkiem i kobietą w ciąży, pożądane jest rozszerzenie równie starannej opieki na okres co najmniej całego wczesnego dzieciństwa.

Utworzenie Narodowego Funduszu Pomocy Kobiecie Ciężarnej ma umożliwić w szczególności finansowanie pomocy udzielanej kobietom ciężarnym znajdującym się w ciężkich warunkach życiowych lub trudnej sytuacji osobistej w okresie ciąży i po urodzeniu dzieci - do ich trzeciego roku życia - przez organizowanie i prowadzenie domów

opieki, zapewnienie opieki medycznej z zakresu ginekologii i położnictwa oraz z zakresu psychologii, poradnictwa rodzinnego i prawnego a ponadto udzielanie pomocy w przygotowaniu zawodowym, przekwalifikowaniu lub znalezieniu pracy celem ochrony i podtrzymywania samodzielności materialnej.

Powstaje też nowa płaszczyzna współpracy administracji państwowej i samorządu terytorialnego, samorządu zawodowego i gospodarczego, organizacji społecznych, Kościoła Katolickiego, innych kościołów i związków wyznaniowych, osób prawnych i fizycznych.

Środki na realizację celów ustawy pochodzić mają z wielu źródeł.

Stałym przychodem proponowanego funduszu celowego, będą udziały we wpłatach podatku akcyzowego w wysokości 1,0% dochodów budżetu państwa z tego tytułu.

Przychody w postaci zapisów, darów i wpłat na Fundusz będą mogły być przekazywane przez osoby fizyczne i prawne, krajowe i zagraniczne.

Proponuje się, aby przewodniczącym Rady Nadzorczej Funduszu został Pełnomocnik Rządu do Spraw Rodziny i Kobiet.

Rada Nadzorcza będzie dokonywała wyboru kierunków przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu w oparciu o analizę realizacji zadań państwowych oraz propozycje przedstawiane przez organizacje i jednostki udzielające pomocy rodzinom, kobietom lub dzieciom.

Nadzór nad Funduszem będzie sprawował Minister Pracy i Polityki Socjalnej.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli
oraz ustawy o związkach zawodowych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 21 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli oraz ustawy o związkach zawodowych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UCHWAŁA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 czerwca 1997 r.

w sprawie pomocy materialnej dla uczącej się młodzieży

Zapoczątkowany proces przemian edukacji w Polsce, mający uczynić nasz system kształcenia porównywalnym z obowiązującymi w wysoko rozwiniętych krajach Europy i Świata, obok gruntownych zmian programowych zakłada upowszechnienie pełnego wykształcenia średniego do poziomu 80% populacji oraz osiągnięcie, w pierwszej dekadzie przyszłego wieku, ponad trzydziestoprocentowego wskaźnika skolaryzacji na poziomie szkoły wyższej.

Podstawowym warunkiem pomyślnej realizacji tych celów jest stworzenie równych szans edukacyjnych niezależnie od statusu materialnego i miejsca zamieszkania młodzieży.

Obecna sytuacja jest w tym zakresie bardzo niepokojąca. Spada liczba uczniów pełnych szkół średnich i studentów, pochodzących z uboższych rodzin, mieszkających na wsi i w małych miasteczkach.

Jedną z przyczyn tego zjawiska jest niedostateczna pomoc materialna, z jakiej ta młodzież może korzystać. Według danych GUS, na przestrzeni ostatnich 7 lat liczba uczniów szkół ponadpodstawowych pobierających stypendia zmniejszyła się aż 30-krotnie.

W tej sytuacji Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do Rządu, aby w kolejnych latach przewidział w budżecie państwa coraz większe środki na pomoc stypendialną, aż do pełnego zaspokojenia potrzeb w tej dziedzinie.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się również z apelem do podmiotów gospodarczych, instytucji społecznych i charytatywnych, organizacji pozarządowych oraz do osób prywatnych o podejmowanie inicjatyw i pozyskiwanie środków finansowych wspomagających działalność państwa w zakresie udzielania pomocy materialnej dla uczącej się młodzieży.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o ochronie zwierząt

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 23 maja 1997 r. ustawy o ochronie zwierząt, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 3 po wyrazach "lekarsko - weterynaryjnym" dodaje się wyrazy ", Państwową Inspekcją Weterynaryjną";
- 2) w art. 4 w pkt 7 po wyrazach "prądu elektrycznego" dodaje się wyrazy "(z wyjątkiem używania pastuchów elektrycznych, treserów oraz urządzeń elektrycznych służących do przepędu zwierząt)";
- 3) w art. 6 w ust. 2 w pkt 5 wyraz "nieodpowiadającymi" zastępuje się wyrazami "nie odpowiadającymi";
- 4) w art. 6 w ust. 2 w pkt 7 po wyrazie "używanie" dodaje się wyraz "niewłaściwej", a wyraz "śmierć" zastępuje się wyrazami "zejście śmiertelne";
- 5) w art. 7 w ust. 1 po wyrazie "odebrane" dodaje się wyrazy ", czasowo lub na stałe,";
- 6) w art. 8 w ust. 1 po wyrazach "ochrony zwierząt" dodaje się wyrazy "oraz tworzenie szkolnych organizacji przyjaciół zwierząt";

- 7) w art. 8 w ust. 3, w art. 11 w ust. 1 i w art. 24 wyraz "zobowiązany" zastępuje się wyrazem "obowiązany" a w art. 8 w ust. 4 wyraz "zobowiązani" zastępuje się wyrazem "obowiązani";
- 8) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:
"Art. 9a. 1. Utrzymywanie psa rasy uznawanej za agresywną wymaga zezwolenia właściwego organu gminy.
2. Wykaz ras psów, o których mowa w ust. 1, oraz warunki wydawania zezwoleń określi, w drodze rozporządzenia, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, po zasięgnięciu opinii Związku Kynologicznego w Polsce.";
- 9) w art. 11 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
"2a. Zabrania się podawania zwierzętom w karmie hormonów wzrostu.";
- 10) w art. 11 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
"4a. Zabrania się importu zwierząt i produktów zwierzęcych uzyskanych w wyniku chowu lub hodowli z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy.";
- 11) dotychczasową treść art. 15 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
"2. Rada gminy może określić, w drodze uchwały, rodzaje pokazów z udziałem zwierząt, których organizowanie jest na terenie danej gminy zabronione.";
- 12) w art. 16 ust. 9 otrzymuje brzmienie:
"9. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki nadawania uprawnień osobom, o których mowa w ust. 2.";
- 13) w art. 17 w ust. 1 po wyrazach "do celów specjalnych" dodaje się wyrazy ", pod nadzorem państwowej służby weterynaryjnej";
- 14) w art. 18 w ust. 4 po wyrazie "Leśnictwa" dodaje się wyrazy "oraz Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej";

- 15) w art. 21 w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy "dla celów" zastępuje się wyrazami "w celu";
- 16) art. 22 otrzymuje brzmienie:
"Art. 22. 1. Zwierzęta, które stanowią zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka, mogą być zwalczane.
2. Ministrowie: Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami w Polsce oraz Polskiego Związku Łowieckiego, określają, w drodze rozporządzenia, warunki, czas i sposoby zwalczania zwierząt, o których mowa w ust. 1.";
- 17) w art. 23 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
"2) podłogi pojazdów używanych do transportu powinny mieć odpowiednią nawierzchnię, zapewniającą przyczepność kończyn oraz umożliwiającą utrzymanie higieny,";
- 18) w art. 23 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
"3) środki transportu zwierząt powinny zapewniać odpowiednią temperaturę, wentylację, przestrzeń oraz zachowanie naturalnej pozycji zwierząt,";
- 19) w art. 23 w ust. 4 wyraz "przewoźnik" zastępuje się wyrazami "wysyłający zwierzęta w podróż, spedytor oraz przewoźnik";
- 20) w art. 26 w ust. 1 wyraz "medyczne" zastępuje się wyrazami "lekarsko - weterynaryjne";
- 21) w art. 26 w ust. 2 wyraz "nimi" zastępuje się wyrazem "nią";
- 22) w art. 27 w ust. 1 po wyrazach "w danej dziedzinie nauki" dodaje się wyrazy ", by wyeliminować powtarzalność doświadczeń, jeżeli nie są one konieczne";
- 23) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. W celu opiniowania doświadczeń i testów, o których mowa w ust. 1, tworzy się Krajową Komisję Etyczną do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach, zwaną

dalej "Krajową Komisją Etyczną" oraz lokalne, w szczególności międzyuczelniane lub uczelniane, komisje etyczne do spraw doświadczeń na zwierzętach, zwane dalej "lokalnymi komisjami etycznymi."";

24) w art. 27 w ust. 2, 4, 8 i 10, w art. 29 w ust. 2 oraz w art. 31 w pkt 2 użyty w różnych przypadkach i liczbie wyraz "województwa" zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazem "lokalna";

25) w art. 27 w ust. 3 wyrazy "Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa" zastępuje się wyrazami "Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych";

26) w art. 27 w ust. 3 i 4 wyrazy "spośród przedstawicieli nauk biologicznych, medycznych, weterynaryjnych, humanistycznych oraz przedstawicieli" zastępuje się wyrazami "w skład której wchodzi przedstawiciele nauk biologicznych, medycznych, weterynaryjnych, humanistycznych oraz przedstawiciele";

27) w art. 27:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. Krajowa Komisja Etyczna ustala ogólne zasady funkcjonowania lokalnych komisji etycznych i wydawania przez nie opinii o dopuszczalności przeprowadzania doświadczeń i testów na zwierzętach oraz rozpatruje odwołania od opinii lokalnych komisji etycznych. Zezwolenie na prowadzenie badań wydaje kierownik placówki upoważnionej do przeprowadzania doświadczeń i testów na zwierzętach, o której mowa w ust. 9, biorąc pod uwagę w szczególności opinię odpowiedniej komisji etycznej.",

b) ust. 6 skreśla się;

28) w art. 27 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

"7. W obradach Krajowej Komisji Etycznej oraz lokalnych komisji etycznych nie mogą uczestniczyć z prawem głosu osoby, których dotyczy wydawana opinia.";

29) w art. 27 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

"9. Doświadczenia i testy na zwierzętach mogą być przeprowadzane wyłącznie w szkołach wyższych, instytutach naukowo-badawczych, jednostkach Polskiej Akademii Nauk, urzędowych laboratoriach weterynaryjnych oraz placówkach produkujących leki i biopreparaty, przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje.";

30) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Do doświadczeń i testów należy używać zwierząt umożliwiających uzyskanie celu naukowego lub diagnostycznego, głównie pochodzących z hodowli, o których mowa w ust. 2.";

31) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Hodowlę zwierząt laboratoryjnych można prowadzić po uzyskaniu zezwolenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.";

32) w art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Zwierzęta przetrzymywane w zwierzętarniach muszą mieć zagwarantowane odpowiednie dla gatunku warunki utrzymania, zapewniające dobre samopoczucie i zdrowie, możliwość ruchu, dostateczne zaopatrzenie w karmę i wodę oraz opiekę lekarsko - weterynaryjną.";

33) w art. 28 w ust. 4 skreśla się wyrazy "Minister Edukacji Narodowej oraz", a wyraz "określą" zastępuje się wyrazem "określi";

34) w art. 29 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

"Doświadczenia powodujące silny ból lub inne znaczne cierpienie należy przeprowadzać w znieczuleniu ogólnym albo miejscowym i tylko raz na tym samym zwierzęciu, chyba że natura takich doświadczeń wymaga jego powtórzenia.";

35) w art. 30 w pkt 1 wyraz "pozbawiania" zastępuje się wyrazami "trwałego pozbawiania";

36) w art. 32 w ust. 3 wyrazy "policjant, straż miejska lub gminna, służby leśne, straż graniczna, straż łowiecka, straż rybacka oraz służby ochrony przyrody" zastępuje się wyrazami "funkcjonariusz Policji, straży miejskiej lub gminnej, Straży

Granicznej, pracownik Służby Leśnej lub Służby Parków Narodowych, strażnik Państwowej Straży Łowieckiej, strażnik łowiecki lub strażnik Państwowej Straży Rybackiej";

37) w art. 32 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

"4. W sytuacji, o której mowa w ust. 3, dopuszczalne jest użycie broni palnej przez osobę uprawnioną.";

38) w art. 33 w ust. 4 w pkt 1 po wyrazie "okołoporodowym" dodaje się wyrazy ", z wyjątkiem potrzeb badań naukowych";

39) w art. 33 w ust. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

"2a) udziału dzieci w polowaniach z naganką.";

40) w art. 33 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

"4a. Wymogów określonych w ust. 1 i 3 nie stosuje się przy poddawaniu zwierząt szczególnym sposobom uboju przewidzianym przez obrządki religijne.";

41) w art. 33 skreśla się ust. 6;

42) w art. 34 w ust. 4 oraz w art. 35 w ust. 3 w pkt 1 skreśla się wyrazy ", chociażby nie były własnością sprawcy";

43) w art. 36 w ust. 1 po wyrazach "art. 11 ust. 1 - 4" dodaje się wyrazy "i 4a";

44) w art. 36 w ust. 1 wyrazy "art. 20," skreśla się;

45) w art. 36 w ust. 3 skreśla się wyrazy ", chociażby nie stanowiło ono własności sprawcy";

46) art. 39 otrzymuje brzmienie:

"Art. 39. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami w Polsce oraz inne organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt mogą współdziałać z właściwymi instytucjami państwowymi i samorządowymi w ujawnianiu oraz ściganiu przestępstw i wykroczeń określonych w ustawie.";

47) w art. 41 wyrazy "6 miesięcy" zastępuje się wyrazami "12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie";

48) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

"Art. 41a. 1. Przepisy art. 27 w zakresie dotyczącym komisji etycznych będą stopniowo wprowadzane w życie w ciągu dwóch lat od wejścia w życie ustawy, z tym że nie będzie wymagana zgoda na kontynuację wcześniej rozpoczętych cykli badawczych.

2. Przepisy art. 28 w zakresie dotyczącym hodowli zwierząt laboratoryjnych będą stopniowo wprowadzane w życie w ciągu czterech lat od wejścia w życie ustawy.";

49) art. 43 otrzymuje brzmienie:

"Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym że:

- 1) przepis art. 11 ust. 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 2) przepis art. 33 ust. 3 w zakresie wykonywania uboju przez przyuczonego ubojowca wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 23 maja 1997 r. o ochronie zwierząt Senat wprowadził do jej tekstu 49 poprawek.

Zasadniczej zmianie Senat postanowił poddać koncepcję komisji etycznych do spraw doświadczeń na zwierzętach. Tworzenie tych komisji, zdaniem Izby, powinno być podyktowane potrzebami danego środowiska naukowego, dlatego też w ujęciu Senatu przybrały one postać komisji lokalnych tworzonych zwłaszcza przy placówkach naukowych.

Dokonując zmiany w art. 27 ust. 5 Izba miała na względzie konieczność ujednolicenia funkcjonowania lokalnych komisji etycznych, a także - potrzebę (z przyczyn chociażby ekonomicznych) udziału kierownika placówki, w której miałyby być prowadzone doświadczenia, w stwierdzaniu ich dopuszczalności. Ze względu na zakres działania komisji etycznych, zbliżony w pewnym zakresie do niektórych zadań Komitetu Badań Naukowych, Senat postanowił przekazać Przewodniczącemu tego organu kompetencje w zakresie powoływania Krajowej Komisji Etycznej.

Za niezbędną dla zapewnienia odpowiedniego merytorycznego poziomu komisji etycznych Izba uznała zmianę art. 27 ust. 5, polegającą na umożliwieniu udziału w składzie komisji etycznych osób praktycznie znających procedury doświadczenia, z jednoczesnym pozbawieniem ich prawa głosu w sprawie własnej.

Zarazem Senat, uznając za wystarczający do prowadzenia doświadczeń i testów na zwierzętach wymóg posiadania odpowiednich kwalifikacji oraz opowiadając się za równością wszystkich placówek naukowych szkół wyższych w zakresie uprawnień do prowadzenia takich doświadczeń i testów, postanowił zmienić brzmienie art. 27 ust. 9.

Ponadto Izba, zakładając, iż eksperymentowanie na zwierzętach służy człowiekowi, uznała, iż należy stworzyć możliwość używania w razie potrzeby do doświadczeń i testów wszelkich zwierząt, nie tylko pochodzących z licencjonowanych hodowli, i w tym celu zmieniła brzmienie art. 28 ust. 1. Tym samym założeniem kierował się Senat wprowadzając poprawki do art. 29 ust. 1 oraz do art. 33 ust. 4 pkt 1. Jednocześnie w celu wyeliminowania prowadzenia doświadczeń, których wyniki wcześniej zostały dostatecznie opracowane i mieszczą się w międzynarodowym banku danych, Senat postanowił uzupełnić zapis art. 27 ust. 1.

Biorąc pod uwagę czas i środki finansowe jakie są potrzebne na zorganizowanie nowej struktury komisji etycznych oraz na dostosowanie m. in. warunków przetrzymywania zwierząt w zwierzętarniach do standardów europejskich,

Senat wprowadził nowy art. 41a przedłużający odpowiednio okres wejścia w życie art. 27 i 28.

Proponując zmianę do art. 3 Senat dał wyraz swemu przekonaniu, iż zasadne jest, ze względu na problematykę ustawy, włączenie w proces realizacji jej przepisów Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej.

Senat, biorąc pod uwagę celowość wprowadzania innowacji w dziedzinie chowu i hodowli zwierząt, postanowił *expressis verbis* wyłączyć spod pojęcia okrutnych metod w tej dziedzinie używanie niektórych urządzeń elektrycznych, zakładając, iż nie prowadzi ono w sposób oczywisty do zmian patologicznych w organizmie zwierzęcia.

Precyzując zapis art. 7 ust. 1 Senat stanął na stanowisku, iż w niektórych przypadkach, np. dużej wartości zwierzęcia, nie byłoby słuszne odbieranie go właścicielowi na stałe na mocy decyzji organu gminy.

Senat, przekonany o istotnej roli w zakresie realizacji przepisów ustawy odpowiedniego kształtowania postaw dzieci zaproponował uzupełnienie art. 8 ust. 1, uznając zaś, iż takiemu kształtowaniu nie służy udział dzieci w aktach okrucieństwa wobec zwierząt dodał pkt 2a w art. 33 ust. 4.

Zdaniem Senatu podstawowe założenie ustawy jakim jest ochrona zwierząt nie powinno przesłaniać kwestii bezpieczeństwa człowieka, dlatego też Senat zaproponował wprowadzenie zezwoleń na utrzymywanie psów ras agresywnych oraz zmianę art. 22, dzięki której każdy, nie tylko uprawniony podmiot, w określonych warunkach mógłby zwalczać zwierzęta zagrażające człowiekowi.

Dodając w art. 11 ust. 2a Senat wyszedł z założenia, iż ze względu na niekorzystne skutki hormonów dla organizmu zwierzęcia, a także pośrednio człowieka, celowe byłoby wprowadzenie zakazu ich stosowania w karmieniu zwierząt, natomiast zakaz wynikający z dodanego w art. 11 ust. 4a jest, zdaniem Senatu, merytoryczną konsekwencją rozwiązań ustawowych w zakresie metod chowu i hodowli zwierząt.

W celu zapewnienia gminom wpływu na charakter pokazów z udziałem zwierząt organizowanych na ich terenie Senat wprowadził poprawkę do art. 15, kierując się zaś względami bezpieczeństwa zwierząt wykorzystywanych do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych i specjalnych zaproponował nadzór państwowej służby weterynaryjnej w tym zakresie (art. 17 ust. 1).

Senat uznał także, iż ze względu na szeroki zakres odpowiedzialności, o której mowa w art. 23 ust. 4, celowe jest jej rozciągnięcie na wysyłającego zwierzęta w podróż oraz spedytora.

Poprawka do art. 32 dodająca ust. 4 jest wyrazem przekonania Senatu, iż użycie broni palnej w celu zakończenia cierpień zwierzęcia jest humanitarnym sposobem jego uśmiercenia.

Pragnąc być w zgodzie z treścią przepisu art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 251) Senat dodał w art. 33 ust. 4a, mając zaś na względzie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369) Senat postanowił skreślić ust. 6 w art. 33.

Senat wprowadził ponadto kilka zmian w rozdziale 11 zawierającym przepisy karne. Eliminując możliwość orzeczenia przepadku przedmiotu lub zwierzęcia nie będącego własnością sprawcy przestępstwa lub wykroczenia, Senat dał wyraz swemu przekonaniu, iż sankcja taka powinna dotyczyć jedynie przedmiotów o szczególnym charakterze, np. takich, których posiadanie jest przestępstwem, wprowadzenie jej zaś w przedmiotowej ustawie nie znajduje uzasadnienia.

Kierując się przekonaniem, iż normy prawne, szczególnie o charakterze karnym, powinny być precyzyjne i czytelne, Izba postanowiła wyłączyć art. 20 z katalogu przepisów wymienionych w art. 36 ust. 1. Zdaniem Izby, nie jest możliwe, ze względu na deklaracyjny charakter art. 20, wyegzekwowanie przestrzegania zawartego w nim nakazu.

Mając na uwadze nieodzowną pomoc organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, w zapewnieniu funkcjonowania przepisów karnych zawartych w ustawie, Senat zmienił brzmienie art. 39, upoważniając te organizacje ustawowo do współdziałania z właściwymi instytucjami w ujawnianiu oraz ściganiu określonych przestępstw i wykroczeń.

Ponadto Izba dokonała kilku zmian w zakresie kompetencji do wydawania zezwoleń oraz aktów wykonawczych. Uzupełniony w koniecznym, zdaniem Senatu, zakresie art. 28 ust. 2 wskazuje jako właściwego do wydawania zezwoleń na prowadzenie hodowli zwierząt laboratoryjnych, Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej. Z tą poprawką koresponduje poprawka do art. 28 ust. 4, wskazująca tego ministra jako wyłącznie właściwego do wydania rozporządzenia dotyczącego wspomnianych zezwoleń. Senat zaproponował również, aby zezwolenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, z uwagi na jego kompetencję m. in.

w zakresie gospodarki gruntami rolnymi i ich ochrony, wymagało utworzenie nowego ogrodu zoologicznego (art. 18 ust. 4). Podobny charakter ma poprawka nr 12.

Ze względu na to, że kwalifikacje osób prowadzących tresurę zwierząt muszą zapewniać m. in. ochronę zwierząt przed cierpieniem, a nadzór weterynaryjny leży w gestii Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, zważywszy ponadto, iż w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji brak jednostki wyspecjalizowanej w dziedzinie tresury zwierząt, Senat postanowił zmienić art. 16 ust. 9.

Ilość delegacji do wydania aktów wykonawczych do ustawy skłoniła Izbę do przedłużenia o sześć miesięcy terminu określonego w art. 41, natomiast objęcie dłuższym okresem *vacatio legis* przepisu art. 11 ust. 3 stanowi wyraz przekonania Senatu, iż w tym przypadku postulat bezwzględnej ochrony zwierząt powinien ustąpić przed racjami społecznymi i gospodarczymi.

Pozostałe poprawki mają charakter językowy bądź zmierzają do sprecyzowania zapisów ustawy i przyczynią się, zdaniem Senatu, do poprawy jej czytelności.